

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 023909 20 Uvp
Banjaluka, 6.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Pravobranilaštvo R. S., Sjedište ... B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj: 21.04/951-1539/18 od 9.11.2018. godine Uprava ... (u daljem tekstu: tužena), u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 023909 18 U od 29.8.2019. godine, u sjednici vijeća, održanoj 6.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodnom dijelu ove presude, kojim je odbijena žalba Opština L., zastupane po Pravobranilaštvo R. S., Sjedište ... B., izjavljena protiv rješenja Komisija ... i utvrđivanje prava na nepokretnostima Područna ... L. broj: 21.26/951-124-1716/16 od 10.5.2918. godine. Tim rješenjem je, u tački 1. dispozitiva, utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti broj 1716 K.O. S., koji se sastoji od zemljišta označenog kao k.č. broj 224/2 i 225/2 i stambenog objekta na k.č. 224/2; u tački 2. dispozitiva određeno je da se na nepokretnosti iz tačke 1. dispozitiva utvrđuje pravo svojine u korist D. R. i S. R. sa po ½ dijela; u tački 3. dispozitiva, utvrđeno je da na nepokretnostima iz tačke 1. nema tereta i ograničenja; u tački 4. određeno je da će se u katastar nepokretnosti K.O. S. izvršiti upis podataka o nepokretnosti i nosiocima prava na nepokretnostima, kako je to navedeno u tačkama 1. do 3. dispozitiva i da je privremeni list nepokretnosti broj 1716 K.O. S., sastavni dio tog rješenja (tačka 5. dispozitiva).

U obrazloženju pobijane presude nižestepeni sud, citirajući odredbu člana 87. stav 1. i 2. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 6/12 i 110/16, u daljem tekstu: Zakon), ukazuje da se protiv prvostepenog rješenja, kojim se utvrđuje sadržaj nepokretnosti može izjaviti žalba, kojom se rješenje može pobijati samo u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, dok se u pogledu utvrđivanja prava na nepokretnostima u roku od 30 dana, od dana prijema rješenja, može pokrenuti parnični ili vanparnični postupak kod nadležnog suda. Shodno navedenom, zaključeno je da je u konkretnoj upravnoj stvari tužilac podnio žalbu protiv prvostepenog rješenja Komisije, kojim je u postupku izlaganja utvrđeno pravo svojine u korist D. R. i S. R., a koje se može

osporavati samo u parničnom postupku pred nadležnim sudom, jer da se suštinski žalba nije odnosila na osporavanje podataka u pogledu utvrđenog premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, već se odnosila na utvrđena svojinska prava u postupku izlaganja, a o čemu su u osporenom aktu dati dovoljno jasni i argumentovani razlozi, koje je u svemu prihvatio i nižestepeni sud i koji nisu dovedeni u sumnju navodima tužbe.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava, kako to iz sadržaja zahtjeva proizlazi. Navodi da je u postupku izlaganja učestvovao kao zastupnik Opština L., te osporavao upis prava vlasništva fizičkim licima, jer nisu mogla steći pravo svojine na parcelama. To posebno što je u toku postupak u kojem je Opština L. podnijela zahtjev za utvrđivanje prava svojine i na te dvije parcele, koji nije pravosnažno okončan, o čemu je prvostepeni organ bio upoznat. Ističe da ne osporava utvrđeno pravo svojine na objektu, ali da je zamljište otkupljeno tek 2014. godine od ZZ L., i pored saznanja da se o tim parcelama vodi upravni postupak. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju pobijanog rješenja.

Zainteresovana lica nisu dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, te pobijanu presudu po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizlazi da je u smislu odredaba člana člana 75. stav 2. i u vezi sa članom 76. stav 1. Zakona izvršeno izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima upisanih u privremenom listu nepokretnosti broj 1716 K.O. S., pa je prvostepenim rješenjem broj: 21.26/951-124-1716/16 od 10.5.2018. godine, u smislu odredbe člana 86. stav 1. Zakona u tački 1. dispozitiva utvrđena sadržina nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti broj 1716 K.O. S., a u tački 2. dispozitiva tog rješenja utvrđeno je pravo svojine u korist navedenih fizičkih lica.

Protiv tog rješenja se, prema odredbi člana 87. Zakona može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja, s tim da se žalbom može pobijati rješenje samo u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, dok se u pogledu utvrđivanja prava na nepokretnosti može, u roku od 30 dana od dana prijema tog rješenja, pokrenuti spor kod nadležnog suda.

Tužilac je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu, koja je odbijena osporenim aktom, s pozivom na odredbu člana 87. Zakona, uz obrazloženje da iz žalbenih navoda proizlazi da se prvostepeno rješenje pobija samo u pogledu utvrđenih prava na nepokretnostima, što je i po ocjeni ovoga suda, pravilno.

Ovo s obzirom što iz sadržaja žalbe proizlazi da se istom traži poništenje prvostepenog rješenja u dijelu utvrđenih prava na parcelama, koje su bile predmet izlaganja, jer je pravo svojine na istim upisano u korist D. R. i S. R.. Žalba se nije odnosila na podatke u

pogledu utvrđenog premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, koje podatke tužilac u suštini ne osporava, već osporava činjenično utvrđenje vezano za raspravljanje prava svojine.

Razlozi tužbe su u osnovi ponovljeni navodi žalbe, što je pravilno utvrdio nižestepeni sud, te iz tog razloga pravilno tužbu odbio, smatrajući osporeni akt zakonito donešenim.

Tužiocu, a i trećim licima, ukoliko smatraju da su rješenjem o utvrđenim pravima na nepokretnostima, povrijeđena njihova prava, data je mogućnost, kako je naprijed već navedeno, da pokretanjem parničnog postupka kod nadležnog redovnog suda osporavaju utvrđeno pravo u roku od 30 dana od dana prijema rješenja, odnosno u roku od 3 godine od dana stupanja na snagu katastra nepokretnosti na osnovu člana 87. stav 3, odnosno člana 89. stav 1. i 2. Zakona, ukoliko su propustili navedeni rok od 30 dana. Ovaj rok od 3 godine za podnošenje tužbe redovnom судu računa se od dana stupanja na snagu katastra nepokretnosti, jer je odredbom člana 87. stav 5. Zakona propisano da katastar nepokretnosti ne može stupiti na snagu prije nego tužena doneše rješenje po žalbi.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpstrukva ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić